

Molnár Gyula könyve és egy előadás-fotó

ENDLESS HAPPINESS

This article is about the book *Teatro d'Objetti* by Hungarian born Gyula Molnár. After leaving Hungary, Molnár lived in Germany and now resides in Italy. He writes that his book is more than a "hand-book for object theatre", and this is due to the variety of prose works and "highlighting" used. Among the texts are those of Molnár himself, as well as writer and director Francesca Bettini, Stephen Hawking, Italo Calvino and A.A. Milne. These excerpts complement each other perfectly. Molnár's texts should be read as stage suggestions or as movies being played in the head. In the book, he manages to transpose his theatre works to literature. The author hopes the book will be translated into every language in the world!

Meike Wagner

FENEKETLEN BOLDOGSÁG

**MOLNÁR GYULA TEATRO D'OGGETTI (TÁRGYSZÍNHÁZ)
CÍMŰ KÖNYVE NÉMET FORDÍTÁSBAN**

Molnár Gyula jégre visz bennünket. Nem úgy, hogy egy rövid oldallépéssel kiegyensúlyozhatnánk siklásunkat. Nem úgy, hogy megmenthetnénk a rendet egy rövid újrarendeléssel. Nem, ő a befagyott tó közepére vezet bennünket – a partok messze vannak. Bele kell törődnünk, hogy a talaj alattunk egy időre (talán örökre) bizonytalan marad. Megtesszük, követjük a művész felszólítását, vele együtt megpróbálunk piruettezni a jégen. Mindig körbe-körbe, elegánsan és vakmerően. És aztán váratlanul megszületik a szépség. És boldogság, feneketlen boldogság, poétikus boldogság, amelyet azonban nem lehet megragadni. A partoknak távol kell maradniuk.

Molnár Gyulának sikerül mindezt elérni a darabjaival, amelyek mindig kétélűek, mindig elbizonytalanítanak,

költői trükköket alkalmaznak és felhívják a figyelmünket arra, hogy a valós élet csak kacskaringókban létezik. És a tárgyak, az anyagok, amelyek körülvesznek bennünket, segíthetnek abban, hogy boldogan letérjünk a helyes útról. Molnár Gyulának sikerült ez a három évvel ezelőtti *Az Alvilág. Napló a latyakból* című csodálatos kiállítással, amit a Münchener Városi Múzeumban rendeztek, s amely egy sor hamis nyommal az igazi történetet mesélte el. *Az Alvilágban vagyok* (2010) című filmmel is sikert ért el, amely a kiállításból nőtt ki, és ezeknek a történeteknek a lényegét ragadta meg. Most pedig egy könyv. A Molnár Gyula és más válogatott szerzők által írt feljegyzéseket és szövegeket, amelyek 2009-ben olasz nyelven *Teatro d'Objecti (Tárgyszínház)* címmel jelentek meg,

Fotók Molnár Gyula előadásáról

Anina Barandun érzékenyen fordította le német nyelvre. Mindjárt a könyv elején megtudjuk, hogy tárgyszínház valójában nem is létezik. „*De úgy teszünk, mintha lenne, s megnézzük, mi történik.*” És történik egy s más. Molnár Gyula leír bizonyos gyakorlatokat, amelyek segítségével színházi workshop-jain ráveszi a résztvevőket arra, hogy a tárgyakat tudatosan érzékeljék. Közben azonban kiderül, hogy többről van szó, azaz a tárgyakkal folytatott játékos társas viszonyról. Molnár Gyula így fogalmazza meg ezt az elvet egyik tárgyszínházi szövegében: „*Nem az a kérdés, hogy hogyan mozdítom el a tárgyat, hanem hogy mit csinálok vele együtt? Az a lényeg, hogy felmérjem a lehetséges interakciók határait. [...] A tárgyak pedig az emberekben hatékony szöszólóra találnak, ami lehetővé teszi az anyag számára, hogy a szokásos határain túl merészkedjen.*” De a könyv több mint a 'tárgyszínház kézikönyve', ami a különböző prózai szövegeknek és 'elmékedéseknek' köszönhető. Molnár Gyula saját és az író és rendező Francesca Bettini szövegei közé olyan, különböző szerzőktől – mint Stephen Hawking, Italo Calvino és A. A. Milne – származó idézetek kerülnek, amelyek a világ költői elferdítésében szellemileg egyenrangúan egészítik ki egymást. Molnár Gyula szövegeit, ha úgy tetszik, színpadi megjelenítésre

szánt javaslatként vagy egyszerűen a fejben lejátszódó mozifilmként kell olvasni.

Nagyon szórakoztató például a *Kisöngyilkosságok* című darab újrájátszásához írt részletgazdag bevezetője. Azt javasolja, hogy előre ellenőrizzük az Alka-Seltzer pezsgőtabletta állapotát, hogy biztosak lehessünk, nem morzsolódott-e szét. Ő nem így tesz, mert szereti a kockázat keskeny mezsgyéjét és a szívdobogást abban a pillanatban, amikor kihámozza az Alka-Seltzer tablettát a csomagolásból. „*Az ember csak jót feltételez. De talán mégis feltépi titokban az alufóliát, hogy egy pillantást vetve ellenőrizze a tablettá sértetlenségét.*”

A könyv szép lett, és – köszönhetően Anke Meyer és Tristan Vogt kiadói gondosságának és kreativitásának is – sikerült átültetni Molnár sajátos színházművészeti alkotásait irodalmi közegbe. Azt kívánom, bárcsak lefordítanák a világ minden nyelvére! Kötelező olvasmányként a Föld összes tőzsdei ügynöke, autótervező mérnöke és általános iskolai tanítója számára.

(Gyula Molnar: *Objekttheater. Aufzeichnungen, Zitate, Übungen. (Tárgyszínház. Feljegyzések, idézetek, gyakorlatok.)* Fordította Anina Barandun. Berlin, 2011, Theater der Zeit – együttműködve a Német Figurális Színházi és Bábművészeti Fórummal, Bochum)

Fordította: Vogelné Takács Gabriella

Fotók Molnár Gyula előadásáról

A német bábművészeti folyóirat legutóbbi számai

